

1.Nedeľa po Zjavení, 12.1.2025

Oblečte sa!

Kol 3, 12-15

¹² Ako vyvolení Boží, svätí a milovaní, oblečte teda srdečné milosrdenstvo, dobrotivosť, pokoru, krotkosť, trpezlivosť. ¹³ Znášajte sa voľopok a odpúšťajte si, ak by niekto mal sťažnosť proti niekomu; ako aj Pán odpustil vám, tak aj vy. ¹⁴ A najmä priodejte sa láskou, ktorá je spojivom dokonalosti. ¹⁵ A pokoj Kristov nech rozhoduje vo vašich srdciach, veď k nemu ste aj vy boli povolani ako jedno telo; a buďte (za to) vd'áčni.

Viete, prečo ľudia po sebe kričia?

Jedného dňa položil profesor svojim študentom otázku:

"Prečo ľudia kričia, keď sú nahnevaní?"

"Kričia preto, lebo sa dajú obrat' o pokoj," odvetil jeden z nich.

"Prečo však kričia, keď s nimi súhlasíme?" opýtal sa učiteľ znovu.

"Nuž, kričia preto, aby sme ich počuli," znela odpoveď druhého učenika.

A profesor sa pýtal ďalej: "Takže sa nedá hovoriť potichu?"

Nasledovalo množstvo ďalších rozmanitých odpovedí, ale žiadna z nich učiteľa nepresvedčila.

Vtedy zvolal: "Viete, prečo kričíme na ľudí, keď sme nahnevaní? Je to preto, lebo keď sa dvaja ľudia na seba hnevajú, ich srdcia sa od seba príliš vzdialia. Ak sa chcú navzájom počuť, musia na seba kričať. Čím sú nahnevanejší, tým silnejšie musia kričať, aby sa počuli. Čo sa však stane, keď sa dvaja ľudia do seba zaľúbia? Nekričia, hovoria veľmi potichu. Vzdialenosť medzi nimi je veľmi malá. Niekedy sú ich srdcia tak blízko, že ani nehovoria, iba šepkajú. A keď je láska najintenzívnejšia, nemusia ani šepkať, stačí, keď na seba pozerajú. Ich srdcia sa vedia dorozumieť. To sa deje medzi dvomi ľuďmi, ktorí sa ľúbia."

Na záver profesor povedal: "Keď sa s niekým rozprávate, nedopusťte, aby sa vaše srdcia od seba vzdialili. Nehovorte slová, ktoré by ich mohli ešte viac oddialiť, pretože potom príde deň, keď bude vzdialenosť taká veľká, že už nenájdete cestu späť."

Apoštol Pavel nám dnes, ako Božím vyvoleným, svätým a milovaným, prízvukuje: „...**oblečte si srdečné milosrdenstvo, dobrotivosť, pokoru, krotkosť, trpezlivosť.**“ (v.12). Úplne na začiatku nám ap. Pavel ukazuje naše úžasné postavenie, ktoré máme v tomto svete i pred Pánom Bohom. Ako vyvolení sme boli Pánom Ježišom nájdení a požehnaní odpustením hriechov v súlade s Božím zámerom a Jeho vôľou. Ako svätí sme boli vyčlenení pre svätého Boha a oddelení od tohto sveta. To znamená, že ako Božie milované deti sme pod Jeho neustálou ochranou. Ničím si nemôžeme a ani sme nemohli zaslúžiť si toto privilegované miesto pred Pánom Bohom. To kým sme, je výlučne výsledkom Božej milosti, ktorá nám bola daná skrze Pána Ježiša Krista.

A vedomie tejto nezaslúženej milosti i toho, kým sme, by malo určovať spôsob života, aký žijeme. To, čím a kým sme, je oveľa dôležitejšie, ako to, čo robíme. Častokrát hodnotíme život kresťana podľa toho, čo robí pre cirkev, aký je horlivý pre službu a koľko aktivít urobí pre ľudí v cirkevnom zbore. Navyše, ak má človek nejaké obdarovanie a schopnosti a talenty, je pomerne jednoduché byť aktívnym. No na to, aby sa cez náš život skutočne zjavoval Kristus, potrebujeme viac. Potrebujeme byť človekom, ktorý prejavuje Kristove vlastnosti a charakter v pokore a miernosti, v trpezlivosti a krotkosti a je plný milosrdenstva. Podľa ap. Petra práve toto má v Božích očiach skutočnú hodnotu (1Pt 3,4).

Ap. Pavel nás dnes, na 1. nedeľu po Zjavení pozýva, aby sme boli kresťanmi, Božími deťmi, cez ktorých život sa zjavuje Kristov charakter. Charakter, ktorý je typický tromi črtami: milosťou (v.12-13), láskou (v. 14) a pokojom (v.15).

Verše 12 a 13 nám odhaľujú rôzne spôsoby, akými sa prejavuje Kristova milosť. Je to MILOSRDENSTVO voči tým, ktorí sú na nás nejakým spôsobom závislí, či od nás niečo potrebujú. DOBROTIVOSŤ je prejavom priazne tým, ktorí žijú okolo nás a je to pranie dobrého. POKORA je prejavom úcty a rešpektu voči iným. KROTKOSŤ prináša iným ľuďom pokoj a utíšenie do ich rozbúreného života. TRPEZLIVOSŤ je prejavom odvahy čakať a tiež príkladom zniesť aj ťažké okolnosti. VZÁJOMNÉ ZNÁŠANIE SA je prejavom milosti voči ľuďom, ktorí nám spôsobujú ťažkosti a napokon ODPUSTENIE je odpoveďou veriaceho človeka na milosť odpustenia, ktorú sme prijali my sami. Mnohé nespravodlivosti voči nám potrebujú veľa odpustenia. A mierou odpúšťania je samotný Pán Ježiš a Jeho odpustenie nám.

Ak sa vrátim k príbehu na začiatok, práve milosť a jej prejavy nám pomáhajú utíšiť každý hnev v jeho zárodku, aby slnko nezapadalo nad našim hnevom. A aby sme nemuseli začať po sebe kričať.

A potom čítame od Pavla ďalšiu radu. „**Priodejte sa láskou, ktorá je spojivom dokonalosti.**“ Krásne o tom povedal v našom príbehu profesor svojim študentom. „*Čo sa stane, keď sa dvaja ľudia do seba zaľúbia? Nekričia, hovoria veľmi potichu. Vzdialenosť medzi nimi je veľmi malá. Niekedy sú ich srdcia tak blízko, že ani nehovoria, iba šepkajú. A keď je láska najintenzívnejšia, nemusia ani šepkať, stačí, keď na seba pozerajú. Ich srdcia sa vedia dorozumieť. To sa deje medzi dvomi ľuďmi, ktorí sa ľúbia.*“ To je LÁSKA. Láska nás spája s inými ľuďmi. Láska vytvára mosty medzi generáciami, rasami, národmi, náboženstvami. Láska vytvára spojenie napriek inakosti, vzdelaniu, postaveniu. Preto je tak dôležité dovoliť Duchu Svätému a prosiť Ho o to, aby v nás každý deň formoval toto ovocie Ducha. Pretože už v knihe Prísloví sa píše: „²¹ **Keď je tvoj nepriateľ hladný, nakrm ho chlebom, ak je smädný, napoj ho vodou;** ²² **lebo tak mu zhrnieš žeravé uhlie na hlavu, a Hospodin ti odplatí.**“ (Prisl 25,21-22). Inými slovami, ak zahrnieme dokonca aj našich nepriateľov láskou, hlboko sa to dotkne ich života.

A napokon POKOJ. Ten má vládnuť v našom srdci. Kráčame svetom, v ktorom nie je mier. Politicky je to svet vojen. Sociálne, ekonomicky a nábožensky je všetko rozbúrené a nepriateľské. Výsadou kresťana je prejsť týmto svetom ako Kristus: s pokojom, ktorý plynie z istoty prítomnosti neba v našom srdci, ktorý prichádza s mocou Ducha Svätého a prítomnosťou nášho Spasiteľa. A k tomu všetkému, práve pokoj nás vedie k vďačnosti voči Pánu Bohu aj uprostred búrok života.

Vrátim sa ešte raz k príkladu zo začiatku. Sme Bohom milované, vyvolené sväté deti, nedovoľme, aby sme žili tak, že sa naše srdcia budú vzdäť od iných len preto, že nedovoľíme Duchu Svätému, aby formoval náš charakter. On to chce urobiť. Jemu záleží na tom, aby môj i tvoj život bol odrazom charakteru Pána Ježiša a plný ovocia Ducha. Možno práve to, ako ďaleko je naše srdce od iných, je takým hodnotením nášho života. S koľkými susedmi sa nerozprávame? Komu všetkému neviem odpustiť? Na koho všetkého z rodiny sa hnevám? Komu neviem prísť na meno? Koho z ďaleka obchádzam?

Profesor pripomenul svojim študentom ešte jednu vec: „*Môže prísť deň, kedy vzdialenosť medzi našimi srdcami bude taká veľká, že už nenájdu cestu k sebe späť.*“ Nedovoľme to. Pretože potom budeme nielen svedkami rozbrojov, nepochopenia, nenávisť. Ale my sami sa môžeme stať ich zárodkom a začiatkom. Oblečme si na začiatku tohto Nového roku oblečenie, ktoré nám radí ap. Pavel. „... **srdečné milosrdenstvo, dobrotivosť, pokoru, krotkosť, trpezlivosť.** ¹³ **Znášajme sa vospolok a odpúšťajme si ... priodejme sa láskou ... A**

pokoj Kristov nech rozhoduje v našich srdciach. A svojím charakterom, ktorý bude formovaný každý deň mocou Ducha Svätého a bude odrazom charakteru Pána Ježiša, budeme meniť svet. A to je naše poslanie. Amen.